

Man pleier i Almindelighed at kalde det første Kvægpolitiken, men efter hvad vi have hørt i forrige Samling og idag af den høitærede Zudenrigsminister, saa viser det sig, at Hovedhensynet for Ministeren ved den Politik, som han har ført i saa Henseende, er at bevare Udførselen af Stude fra Sjælland til England. Naar vi have hørt den høitærede Ministers Foredrag i Dag, saa indeholdt det ikke stort Andet, end hvad vi have hørt fra den meget ærede Minister i forrige Samling, og Udvalgets Betænkning fra forrige Samling indeholdt endnu Mere. Den høitærede Minister var imidlertid ikke heldig med at bortforklare den uheldige Omstændighed, som den officielle Artikel i „Berlingske Tidende“ har været nødt til at indrømme, at der i Virkeligheden ikke har kunnet paavises Lungesyge i Sverige, og at man derfor er nødt til at gaa ud fra den Mærkelighed, at der er en Tilbøielighed hos det svenske Kvæg til, at Lungesyge opstaar paa Veien over Drefjund, det var den høitærede Minister ikke heldig med at imødegaa, derimod var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) heldigere med den Anledning, som han lignelsesvis fortalte os. Smidlertid tror jeg ikke, at man kan se Sagen paa den Måde, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds saa den. Vore Veterinærer og Zudenrigsministeriet have allerede ifjor meddelt os, at den Lungesyge, som her har været i Danmark, har andre Egenstaber end den almindelige Lungesyge, de have opdaget nye Egenstaber ved den, de opdagede, at Horn eller Huder af angrebne Kreaturer smittede ikke, de opdagede, at ligesom Sygdommen ikke smittede paa sædvanlig Måde, saaledes opstod den ikke heller selv ved Smitte paa sædvanlig Måde. For Enhver, der tager i Betragtning, at det er meget saa og ikke uomtvistede Tilfælde, som her foreligge, maa den Betragtning ligge nær, at der er grundet Marsjag til at tvivle om, at vore Veterinærer have havt Ret i deres Bedømmelse af Sygdommen, naar de vigtigste Kjendetegn, man hidtil har været enig om, ikke slog til, hverken positivt eller negativt, hverken aktivt eller passivt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) gjorde en Betragtning gjældende, i hvilken jeg ikke er enig, baade med Hensyn til Postvæsenet og Kvægspørgsmaalet, at man ikke kunde lægge Ansvar paa Ministeren, thi han var nødt til at støtte sig til Autoriteterne; Autoriteterne havde den Mening, og den var Ministeren

nødt til at rette sig mere eller mindre efter. Jeg vil spørge: Hvem er det, der udnævner og antager alle disse Autoriteter? Det er Ministeren, og forsaavidt en Forgænger har gjort det, har Ministeren beholdt disse Autoriteter i 7 Aar, og hvad disse Autoriteter angaar, bliver en Mand ikke Veterinærautoritet ved at udnævnes dertil af Regjeringen. Ligeledes bliver en postal Mand, en Mand i Postbestyrelsen heller ikke nogen Autoritet ved at faae en Udnævnelse fra Regjeringen i saa Henseende. De Veterinærer, som have beskæmpet den officielle Anskuelse derom, have det samme Krav paa at høres og det samme Krav paa, at der tages Hensyn til dem, som de saakaldte officielle Veterinærer have, hele Forskjellen mellem dem er kun den ministerielle Udnævnelse. Hvad den Lungesyge angaar, som har fundet Sted her i Landet, mangler der to Ting: den smittede ikke paa sædvanlig Måde, og Regjeringen har selv gjennem den officielle Artikel i „Berlingske Tidende“ maattet indrømme, at den maa være opstaaet ikke ved Smitte af Kvæg, men ved Smitte af Søulsten f. Ex. eller ved Smitte paa en hidtil ukendt Måde. Og naar vi dernæst see hen til, hvorfor denne Regjering holder dette Forbud, saa har jo den høitærede Minister idag med den fuldstændigste Alenhed erklæret, at han holder det for at bevare Sjællands Udførsel til England, han kan ikke holde det for at bevare Sjællands Udførsel, thi han forbød jo Udførsel fra Sjælland, og det Spørgsmaal ligger nær, om den meget ærede Minister, dersom der udbrød et Tilfælde af Kvægsyge i Hjørring eller Mariager, da vilde have forbudt Udførselen fra hele Sjælland og ikke snarere havde indskrænket sig til at lade den engelske Regjering træffe de Foranstaltninger, som den høitærede Minister selv omtalte, lade den engelske Regjering selv, hvis den fandt Anledning dertil, paabyde Nedslagning af alt dansk Kvæg. Den høitærede Minister gaar heri ud fra, at Udførsel af Kvæg til England er Hovedpunktet, Hovedmomentet i hele vort fremtredne Agerbrug. Dette tror jeg ikke, den meget ærede Minister har Ret til at sige. Hovedmomentet er Meieridriften for en større Del af Landet og for et større Antal Agerbrugere end Kvægfordringen er det, og hvad Kvægudførselen angaar, gaar den jo netop fra Sjælland i høiere Grad sydpaa, end den gaar til England. Nu har den høitærede Minister ved den Måde, hvorpaa han har taget Sagen, først paaført hele Sjælland et aldeles uforholdsmæssigt Tab ved at forbyde Udførselen fra Sjæl-